

47. Boldog a ház

Johann Heinrich Volkening
(1796–1877)

Bol - dog a ház, mely be - fo - ga - dott
Ha so - kat lát is sze - re - tett ven -

Té - ged, Jé - zu - som, Ó, Te i - ga - zi ba -
dé - get, Te vagy a drá - ga, Te a vár - va

1. rát. 2. várt; A - hol a szí - vek Te - fe - léd do -
bog - nak, A - hol a szem csak Te - re - ád te -
kint, A - hol ö - rül - nek a Te pa - ran - csodnak,
S meg - te - szi mind, ha a Te sze - med int.

2. Boldog a ház, hol ketten egygé válnak, Hol békesség és szeretet honol, Az élet útján híven együtt járnak, Egy hitben élnek, rád figyelve jól; Hol rajtad csüngő szemmel mind a ketten Örömben, bajban összetartanak, Tevéled vágynak élni reménységben, Ha verőfényes, vagy ha zord a nap.

3. Boldog a ház, hol féltő könyörgéssel A gyermek sorsát szívedre teszik. Gyermekbarát, Te áldva rájuk nézel, Tőled a legjobb tanítást nyerik. Mind boldogan lábad köré leülnek, És hallgatják ajkad szelíd szavát, Már kicsi korban néked úgy örülnek, És megtanulják neved dallamát.

4. Boldog a ház, hol örömet Te osztasz, S Téged ilyenkor se feled soha. Boldog a ház, hol sebeket gyógyítasz, Te vagy a szívek igaz orvosa, Hol aki csak van, az Teneked szolgál, S ha befejezte, veled hazatér Oda, ahonnan Te lejöttél hozzánk, Az Atya boldog hazájába ér!

Carl Johann Philipp Spitta (1801–1859)